

POSTANOWIENIE

25 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Trzebiatowski

na posiedzeniu niejawnym 25 lutego 2026 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku R. R.

z udziałem R. R.1, A. K., D. R., K. K., B. R. i S. A.

o zasiedzenie,

na skutek skargi kasacyjnej K. K.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie

z 3 sierpnia 2023 r., VI Ca 171/23,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od uczestniczki postępowania K. K. na rzecz wnioskodawczyni R. R. 1 350 (tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

(M.K.)

UZASADNIENIE

Uczestniczka postępowania K.K. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z 3 sierpnia 2023 r. Wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania uzasadniła występowaniem istotnych zagadnień prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżąca oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na pierwszej spośród wymienionych przesłanek.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.), i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (postanowienia SN: z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13 oraz z 3 lutego 2012 r. I UK 271/11). Konieczne jest przy tym przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (m.in. postanowienia SN: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07 oraz z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10).

Skarżąca przedstawioną problematykę ujęła w pytaniach: „jak określić datę rozpoczynającą bieg zasiedzenia w sytuacji, gdy okoliczności faktyczne sprawy nie wskazują jej jednoznacznie; jaki poziom intensywności działań władczych samoistnego posiadacza nieruchomości prowadzi do jej zasiedzenia.”

Przedstawiona przez skarżącą problematyka nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania nie zawiera argumentacji jurydycznej wskazującej na występowanie odmiennych ocen przedstawionego problemu oraz na to, że przepisy dotyczące tej kwestii nie doczekały się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych. Nie jest rolą Sądu Najwyższego domyślanie się lub poszukiwanie okoliczności, które uzasadniałyby przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (postanowienia SN: z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08 oraz z 14 grudnia 2004 r., II CZ 142/04).

Ubocznie należy wskazać, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie wskazywano, że samoistne posiadanie, które może prowadzić do zasiedzenia własności rzeczy, polega na faktycznym wykonywaniu uprawnień składających się na treść prawa własności, ocena zaś charakteru posiadania wiąże się z okolicznościami faktycznymi danej sprawy, z nich bowiem wynika, czy posiadacz wykonywał czynności faktyczne wskazujące na samodzielny, rzeczywisty, niezależny od woli innej osoby stan władztwa i czy jego dyspozycje swą treścią odpowiadały dyspozycjom właściciela (np. postanowienia SN: z 3 lutego 2010 r., II CSK 430/09 oraz z 30 maja 2025 r., I CSK 4482/23). Dla istoty posiadania jako przesłanki zasiedzenia niezbędne jest, aby wykonywane władztwo odpowiadało treści prawa, które posiadacz nabędzie przez zasiedzenie. Konieczne jest zatem wykonywanie takich czynności faktycznych, które wskazują na samodzielny, niezależny od woli innej osoby stan władztwa. Konieczne jest, aby posiadanie, które ma doprowadzić do zasiedzenia, było jawne, ponieważ władać jak właściciel można jedynie przez podejmowanie czynności widocznych dla otoczenia (postanowienie SN z 23 stycznia 2025 r., I CSK 440/24).

Natomiast pytanie skarżącej odnoszące się do określenia daty rozpoczynającej bieg zasiedzenia pozostaje obok okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, ponieważ Sąd określił początek biegu terminu zasiedzenia [...] W związku z tym należy przypomnieć, że stosownie do art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Mając powyższe na uwadze nie można przyjąć, że przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania została w sposób właściwy wykazana.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Marcin Trzebiatowski

(M.K.)

[a.ł]